

I

(Informacje)

RADA

WSPÓLNE STANOWISKO (WE) NR 27/2005

przyjęte przez Radę dnia 21 czerwca 2005 r.

w celu przyjęcia rozporządzenia Rady (WE) nr .../2005 z dnia ... zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1466/97 w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych

(2005/C 188 E/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 99 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 252 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pakt na rzecz Stabilności i Wzrostu obejmował początkowo rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽³⁾, rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu ⁽⁴⁾ oraz rezolucję Rady Europejskiej z dnia 17 czerwca 1997 r. w sprawie Paktu na rzecz Stabilności i Wzrostu ⁽⁵⁾. Pakt na rzecz Stabilności i Wzrostu dowiódł swojej przydatności jako narzędzie dyscypliny budżetowej, przyczyniając się w ten sposób do wysokiej stabilności makroekonomicznej z niską inflacją i niskimi stopami procentowymi, co stanowi niezbędny warunek pobudzenia zrównoważonego wzrostu i tworzenia miejsc pracy.
- (2) W dniu 20 marca 2005 r. Rada przyjęła sprawozdanie zatytułowane „Poprawa wdrażania Paktu na rzecz Stabil-

ności i Wzrostu”, którego celem jest wzmocnienie zarządzania i krajowej odpowiedzialności za ramy fiskalne poprzez umocnienie fundamentów ekonomicznych i skuteczności Paktu zarówno w sferze prewencyjnej, jak i korygującej, zabezpieczenie stabilności finansów publicznych w długim okresie, wspieranie wzrostu i unikanie nakładania nadmiernych obciążeń na przyszłe pokolenia. Sprawozdanie to zostało zatwierdzone przez Radę Europejską w konkluzjach z dnia 23 marca 2005 r. ⁽⁶⁾, stwierdzających, że sprawozdanie aktualizuje i uzupełnia Pakt na rzecz Stabilności i Wzrostu, którego stanowi obecnie integralną część.

- (3) Zgodnie ze sprawozdaniem Rady Ecofin z dnia 20 marca 2005 r. zatwierdzonym podczas wiosennego posiedzenia Rady Europejskiej w 2005 r., Państwa Członkowskie, Rada i Komisja potwierdzają swoje zobowiązanie do wdrażania Traktatu i Paktu na rzecz Stabilności i Wzrostu w sposób skuteczny i w odpowiednim czasie, poprzez wzajemne wsparcie i wzajemną presję oraz zaangażowanie w bliską i konstruktywną współpracę w ramach procesu ekonomicznego i finansowego nadzoru mającego na celu zagwarantowanie pewności i skuteczności zasad Paktu.
- (4) Rozporządzenie (WE) nr 1466/97 wymaga wprowadzenia zmian w celu umożliwienia pełnego zastosowania uzgodnionych usprawnień we wdrażaniu Paktu na rzecz Stabilności i Wzrostu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 144 z 14.6.2005, str. 17.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym), wspólne stanowisko Rady z dnia 21 czerwca 2005 r. oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ... (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, str. 6.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 236 z 2.8.1997, str. 1.

⁽⁶⁾ Załącznik 2 do konkluzji Rady Europejskiej z posiedzenia w dniach 22–23 marca 2005 r.

(5) Pakt na rzecz Stabilności i Wzrostu nakłada na Państwa Członkowskie obowiązek przestrzegania średniookresowego celu pozycji budżetowych „bliskich równowadze lub nadwyżce” (CTBOIS). W świetle zróżnicowania gospodarczego i budżetowego w Unii, średniookresowy cel budżetowy powinien być zróżnicowany dla poszczególnych Państw Członkowskich w taki sposób, by uwzględnił różnorodność pozycji gospodarczych i budżetowych oraz jej zmiany, jak również ryzyko fiskalne dla stabilności finansów publicznych, także w obliczu przewidywanych zmian demograficznych. Średniookresowy cel budżetowy może odbiegać od CTBOIS dla poszczególnych Państw Członkowskich. Dla Państw Członkowskich należących do strefy euro i uczestniczących w ERM2 zostałby zatem zdefiniowany przedział średniookresowych celów budżetowych, różnych dla każdego kraju, w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o środki jednorazowe i tymczasowe.

(6) Należy osiągnąć bardziej symetryczne podejście do polityki fiskalnej w ramach cyklu koniunkturalnego poprzez zwiększenie dyscypliny budżetowej w okresach dobrej koniunktury, mając na celu unikanie polityki procyklicznej i stopniowe osiągnięcie średniookresowego celu budżetowego. Przestrzeganie średniookresowego celu budżetowego powinno pozwolić Państwom Członkowskim na uporanie się ze zwykłymi wahaniami cyklicznymi koniunktury przy jednoczesnym utrzymaniu deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych poniżej wartości referencyjnej 3 % PKB oraz zapewnić szybki postęp na drodze ku stabilności finansów. Biorąc pod uwagę powyższe założenia, podejście takie powinno pozostawić przestrzeń dla prowadzenia polityki budżetowej, w szczególności w zakresie inwestycji publicznych.

(7) Państwa Członkowskie, które nie osiągnęły jeszcze swojego średniookresowego celu budżetowego, powinny podjąć kroki pozwalające na jego osiągnięcie w ramach cyklu koniunkturalnego. W celu osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego Państwa Członkowskie, należące do strefy euro lub uczestniczące w ERM2, powinny realizować coroczną minimalną korektę w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o środki jednorazowe i tymczasowe.

(8) W celu wzmocnienia zorientowanej na wzrost natury Paktu, przy definiowaniu ścieżki dostosowania do średniookresowego celu budżetowego dla państw, które takiego celu jeszcze nie osiągnęły, i przy dopuszczaniu czasowego odstępstwa od tego celu w przypadku państw, które cel ten już osiągnęły, powinny zostać wzięte pod uwagę znaczące reformy strukturalne mające bezpośredni skutek w postaci długoterminowych oszczędności, w tym poprzez zwiększenie wzrostu potencjalnego, a w związku z tym mające możliwy do zweryfikowania wpływ na długoterminową stabilność finansów publicznych. W celu uniknięcia zahamowania

reform strukturalnych, które jednoznacznie poprawiają długookresową stabilność finansów publicznych, należy zwrócić szczególną uwagę na reformy emerytalne wprowadzające system obejmujący kilka filarów, w tym obowiązkowy filar kapitałowy, ponieważ reformy te w okresie ich wdrażania pociągają za sobą krótkookresowe pogorszenie sytuacji finansów publicznych.

(9) Ostateczne terminy badania programów stabilności i konwergencji przez Radę powinny zostać przedłużone w celu umożliwienia dogłębnej oceny tych programów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1466/97 wprowadza się następujące zmiany:

1. Dodaje się następujący nagłówek i art. 2a w brzmieniu:

„SEKCJA 1 A

ŚREDNIOOKRESOWE CELE BUDŻETOWE”

„Artykuł 2a

Każde Państwo Członkowskie posiada zróżnicowany średniookresowy cel dotyczący jego pozycji budżetowej. Te różne dla każdego kraju średniookresowe cele budżetowe mogą odbiegać od wymogu pozycji budżetowej bliskiej równowadze lub nadwyżce. Cele te przewidują margines zabezpieczający przed przekroczeniem przez deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wskaźnika 3 % PKB; zapewniają szybki postęp w osiąganiu stabilności i biorąc powyższe pod uwagę, zapewniają przestrzeń dla prowadzenia polityki budżetowej, uwzględniając w szczególności potrzeby inwestycji publicznych.

Biorąc pod uwagę te czynniki, dla Państw Członkowskich, które przyjęły walutę euro oraz dla Państw Członkowskich uczestniczących w ERM2, średniookresowe cele budżetowe dla danego kraju ustalane są w ramach określonego przedziału pomiędzy -1 % PKB a równowagą lub nadwyżką, w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o środki jednorazowe i tymczasowe.

Średniookresowy cel budżetowy Państwa Członkowskiego może zostać zrewidowany przy wprowadzaniu znaczącej reformy strukturalnej, a w każdym przypadku co cztery lata.”.

2. W art. 3 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) litera a) otrzymuje następujące brzmienie:

„a) średniookresowy cel budżetowy oraz ścieżkę dostosowania nadwyżki/deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych do tego celu, oraz oczekiwany przebieg kształtowania się wskaźnika zadłużenia tego sektora;”;

b) lit. c) otrzymuje następujące brzmienie:

„c) szczegółowa i ilościowa ocena środków polityki budżetowej i innych środków polityki gospodarczej podejmowanych lub proponowanych dla osiągnięcia celów programu, obejmująca szczegółową analizę kosztów i korzyści znaczących reform strukturalnych mających bezpośredni skutek w postaci długoterminowych oszczędności, w tym poprzez zwiększenie wzrostu potencjalnego;”;

c) dodaje się lit. e) w następującym brzmieniu:

„e) jeżeli ma to zastosowanie, przyczyny odstępstwa od wymaganej ścieżki dostosowania do średniookresowego celu budżetowego.”.

3. W art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 akapit pierwszy zastępuje się akapitami:

„1. W oparciu o oceny przeprowadzone przez Komisję i Komitet ustanowiony na mocy art. 114 Traktatu, Rada w ramach wielostronnego nadzoru na mocy art. 99 Traktatu bada średniookresowy cel budżetowy przedstawiony przez dane Państwo Członkowskie, ocenia, czy założenia ekonomiczne programu są wiarygodne, czy ścieżka dostosowania do średniookresowego celu budżetowego jest właściwa i czy środki podejmowane lub proponowane w ramach przestrzegania tej ścieżki są wystarczające do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego w ramach cyklu koniunkturalnego.

Oceniając ścieżkę dostosowania do średniookresowego celu budżetowego, Rada bada, czy dane Państwo Członkowskie realizuje wymaganą do osiągnięcia tego celu coroczną korektę salda, w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o środki jednorazowe i tymczasowe, przyjmując 0,5 % PKB jako wartość odniesienia dla tej korekty. Rada bierze pod uwagę, czy w okresach dobrej koniunktury podejmowany jest większy wysiłek dostosowawczy, podczas gdy wysiłek ten może być bardziej ograniczony w okresach złej koniunktury.

Przy definiowaniu ścieżki dostosowania do średniookresowego celu budżetowego dla Państw Członkowskich, które takiego celu jeszcze nie osiągnęły, i dopuszczeniu czasowego odstępstwa od tego celu w przypadku Państw Członkowskich, które cel ten już osiągnęły, Rada bierze pod uwagę wdrażanie znaczących reform strukturalnych mających bezpośredni skutek w postaci długotermino-

wych oszczędności, w tym poprzez zwiększenie wzrostu potencjalnego, a w związku z tym mających możliwy do zweryfikowania wpływ na długoterminową stabilność finansów publicznych, pod warunkiem że zachowany jest odpowiedni margines zabezpieczający zapewnienie przestrzegania wartości referencyjnej dla deficytu i pod warunkiem że oczekuje się powrotu pozycji budżetowej do średniookresowego celu budżetowego w okresie objętym programem.

Szczególna uwaga zwracana jest na reformy emerytalne wprowadzające system obejmujący kilka filarów, w tym obowiązkowy filar kapitałowy. Państwom Członkowskim wdrażającym takie reformy zezwala się na odstępstwo od ścieżki dostosowania do ich średniookresowego celu budżetowego lub od samego celu, przy czym odstępstwo to odpowiada kosztowi netto reformy dla filaru publicznego, pod warunkiem że jest ono tymczasowe i że zachowany został odpowiedni margines zabezpieczający przestrzeganie wartości referencyjnej dla deficytu.”;

b) w ust. 2 słowa „dwóch miesięcy” zastępuje się słowami „trzech miesięcy”.

4. W art. 7 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) litera a) otrzymuje następujące brzmienie:

„a) średniookresowy cel budżetowy oraz ścieżkę dostosowania nadwyżki/deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych do tego celu, oraz oczekiwany przebieg kształtowania się wskaźnika zadłużenia tego sektora; średniookresowe cele polityki monetarnej; związek tych celów ze stabilnością cen i kursu walutowego;”;

b) lit. c) otrzymuje następujące brzmienie:

„c) szczegółowa i ilościowa ocena środków polityki budżetowej i innych środków polityki gospodarczej podejmowanych lub proponowanych dla osiągnięcia celów programu, obejmująca szczegółową analizę kosztów i korzyści znaczących reform strukturalnych mających bezpośredni skutek w postaci długoterminowych oszczędności, w tym poprzez zwiększenie wzrostu potencjalnego;”;

c) dodaje się lit. e) w następującym brzmieniu:

„e) jeżeli ma to zastosowanie, przyczyny odstępstwa od wymaganej ścieżki dostosowania do średniookresowego celu budżetowego.”.

5. W art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 akapit pierwszy zastępuje się akapitami:

„1. W oparciu o oceny przeprowadzone przez Komisję i Komitet ustanowiony na mocy art. 114 Traktatu, Rada w ramach wielostronnego nadzoru na mocy art. 99 Traktatu bada średniookresowy cel budżetowy przedstawiony przez dane Państwo Członkowskie, ocenia, czy założenia ekonomiczne programu są wiarygodne, czy ścieżka dostosowania do średniookresowego celu budżetowego jest właściwa i czy środki podejmowane lub proponowane w ramach przestrzegania tej ścieżki są wystarczające do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego w ramach cyklu koniunkturalnego.

Oceniając ścieżkę dostosowania do średniookresowego celu budżetowego, Rada bierze pod uwagę, czy w okresach dobrej koniunktury podejmowany jest większy wysiłek dostosowawczy, podczas gdy wysiłek ten może być bardziej ograniczony w okresach złej koniunktury. W odniesieniu do Państw Członkowskich uczestniczących w ERM2 Rada bada, czy dane Państwo Członkowskie realizuje wymaganą do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego coroczną korektę salda w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o środki jednorazowe i tymczasowe, przyjmując 0,5 % PKB jako wartość odniesienia.

Przy definiowaniu ścieżki dostosowania do średniookresowego celu budżetowego dla Państw Członkowskich, które takiego celu jeszcze nie osiągnęły, i dopuszczeniu czasowego odstępstwa od tego celu w przypadku Państw Członkowskich, które cel ten już osiągnęły, Rada bierze pod uwagę wdrażanie znaczących reform strukturalnych

mających bezpośredni skutek w postaci długoterminowych oszczędności, w tym poprzez zwiększenie wzrostu potencjalnego, a w związku z tym mających możliwy do zweryfikowania wpływ na długoterminową stabilność finansów publicznych, pod warunkiem że zachowany jest odpowiedni margines zabezpieczający zapewnienie przestrzegania wartości referencyjnej dla deficytu i pod warunkiem że oczekuje się powrotu pozycji budżetowej do średniookresowego celu budżetowego w okresie objętym programem.

Szczególna uwaga zwracana jest na reformy emerytalne wprowadzające system obejmujący kilka filarów, w tym obowiązkowy filar kapitałowy. Państwom Członkowskim wdrażającym takie reformy zezwala się na odstępstwo od ścieżki dostosowania do ich średniookresowego celu budżetowego lub od samego celu, przy czym odstępstwo to odpowiada kosztowi netto reformy dla filaru publicznego, pod warunkiem że jest ono tymczasowe i że zachowany został odpowiedni margines zabezpieczający przestrzeganie wartości referencyjnej dla deficytu.”;

b) w ust. 2 słowa „dwa miesiące” zastępuje się słowami „trzy miesiące”.

6. Odwołania do art. 103 i art. 109c Traktatu zastępuje się w całym rozporządzeniu odwołaniami odpowiednio do art. 99 i 114.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w ..., dnia ...

W imieniu Rady

...

Przewodniczący

UZASADNIENIE RADY

I. WPROWADZENIE

W dniu 20 marca 2005 r. Rada (ECOFIN) przyjęła sprawozdanie w sprawie „poprawy wdrażania Paktu Stabilności i Wzrostu”. Rada Europejska na posiedzeniu w dniach 22–23 marca zatwierdziła sprawozdanie Rady i wezwała Komisję do złożenia wniosków dotyczących zmiany rozporządzeń (WE) nr 1466/97 i (WE) nr 1467/97.

Komisja przyjęła w dniu 20 kwietnia 2005 r. wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1466/97 w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych.

Europejski Bank Centralny wydał swoją opinię w dniu 3 czerwca 2005 r. ⁽¹⁾. Parlament Europejski wydał opinię w dniu 9 czerwca 2005 r. ⁽²⁾.

W dniu 21 czerwca 2005 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko zgodnie z art. 252 lit. a) Traktatu.

II. CEL

Celem zmiany rozporządzenia jest przełożenie istotnych zmian zaistniałych w ramach prawnych, jak uzgodniono w sprawozdaniu Rady, na język prawodawstwa.

III. ANALIZA WSPÓLNEGO STANOWISKA

Ogólne podejście przyjęte przez Radę przy analizie wniosku Komisji polegało na możliwie ścisłym oparciu się na sprawozdaniu Rady z 20 marca. Pewne fragmenty sprawozdania powtórzono w rozporządzeniu, aby zapewnić odpowiedni poziom pewności prawnej, zaś inne nie wymagają powtórzenia, ponieważ jako takie mogą być uznane jako zobowiązania polityczne lub też zawarte są w zmienionym kodeksie postępowania w sprawie wdrażania Paktu jako całości.

Mając na uwadze ułatwienie pracy Parlamentu w celu szybkiego zakończenia drugiego czytania, Załącznik do niniejszej noty zawiera obszernie wyjaśnienie i uzasadnienie postępowania ze wszystkimi poprawkami do wniosku Komisji, zarówno przyjętymi przez Parlament, jak i wprowadzonymi przez Radę.

IV. WNIOSKI

Podejście polegające na możliwie ścisłym oparciu się na tekście sprawozdania Rady daje, zdaniem Rady, największe szanse szybkiego osiągnięcia porozumienia co do poszczególnych tekstów, ponieważ odtwarza porozumienie już osiągnięte na szczepku Rady Europejskiej. Daje również najlepszą możliwość szybkiego i spójnego wprowadzenia w życie zmienionego Paktu Stabilności i Wzrostu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 144 z 14.6.2005, str. 17.

⁽²⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

ZAŁĄCZNIK

Poprawki Rady i Parlamentu Europejskiego do wniosku Komisji

Zmiana	Uzasadnienie
Motyw 2:	
<p>Na końcu motywu 2 dodano tekst wyłuszczonego: „Sprawozdanie to zostało zatwierdzone przez Radę Europejską w konkluzjach z dnia 23 marca 2005 r., gdzie stwierdzono, że sprawozdanie aktualizuje i uzupełnia Pakt Stabilności i Wzrostu, którego stanowi obecnie integralną część”.</p>	<p>Zmiana ta została wprowadzona, aby wyjaśnić status sprawozdania z dnia 20 marca 2005 r., jako integralnej części Paktu Stabilności i Wzrostu, na równi z rezolucją Rady Europejskiej z Amsterdamu w sprawie Paktu Stabilności i Wzrostu.</p>
Motyw 2 A:	
<p>Parlament Europejski zaproponował nowy motyw 2 A w brzmieniu:</p> <p>„Wdrożenie ram polityki fiskalnej, nadzór i koordynacja polityk gospodarczych oraz ich wiarygodność zależą od jakości, wiarygodności i doboru właściwego przedziału czasowego w statystykach podatkowych. Należy zapewnić odpowiednią jakość statystyk na poziomie krajowym i wspólnotowym, aby zagwarantować niezależność, integralność i odpowiedzialność zarówno krajowych urzędów statystycznych, jak i Eurostatu”.</p>	<p>Poprawka ta nie została przyjęta z następującego powodu:</p> <p>Kwestia jakości, rzetelności i przedziałów czasowych statystyk podatkowych nie jest przedmiotem rozporządzenia (WE) nr 1466/97. Odpowiednie definicje i przedziały czasowe dla procedury nadmiernego deficytu zawarte są w rozporządzeniu (WE) nr 3605/93. W toku jest obecnie zmiana rozporządzenia (WE) nr 3605/93, której celem jest właśnie uwzględnienie kwestii jakości i wzmocnienia nadzoru w kontekście procedury nadmiernego deficytu.</p>
Motyw 2B:	
<p>Parlament Europejski zaproponował nowy motyw 2B w brzmieniu:</p> <p>„Komisja powinna porównać dane przedstawione jej przez Państwa Członkowskie ze sprawozdaniami narodowych banków centralnych dla EBC”.</p>	<p>Poprawka ta nie została przyjęta z następującego powodu:</p> <p>W praktyce porównanie takich danych już się odbywa poprzez przedstawicieli krajowych banków centralnych i Europejskiego Banku Centralnego w Komitecie Ekonomiczno-Finansowym, który odgrywa kluczową rolę w procesie wielostronnego nadzoru fiskalnego.</p>
Motyw 3:	
<p>Motyw 3 został przeredagowany.</p>	<p>Motyw ten został zmieniony, aby położyć większy nacisk na odnowione zobowiązanie Państw Członkowskich do przestrzegania zasad Paktu Stabilności i Wzrostu i aby podkreślić odpowiedzialność Państw Członkowskich wynikającą z Paktu Stabilności i Wzrostu.</p>
Motyw 5:	
<p>Motyw 5 jest przeredagowaną i uzupełnioną wersją motywu 6 — wniosku Komisji.</p>	<p>Zmieniony motyw 5 zawiera jaśniejsze przedstawienie zasady średniookresowego celu budżetowego dla każdego kraju oraz jej uzasadnienia ekonomicznego, wyjaśniając jednocześnie, że średniookresowy cel budżetowy dla każdego Państwa Członkowskiego oparty jest o podstawowy wymóg utrzymania pozycji bliskiej równowadze lub nadwyżce.</p>

Zmiana	Uzasadnienie
Motyw 6:	
<p>Motyw 6 jest przeredagowaną i uzupełnioną wersją motywu 5 — wniosku Komisji.</p>	<p>Zmieniony motyw 6 zawiera jaśniejsze przedstawienie ekonomicznego uzasadnienia osiągnięcia i utrzymania średniookresowego celu budżetowego.</p>
Artykuł 2A:	
<p>Artykuł 2A został zmieniony przez Radę.</p> <p>Parlament Europejski zaproponował następującą redakcję tekstu:</p> <p>„W ramach procedury, o której mowa w art. 99 ust. 2 Traktatu, dla każdego Państwa Członkowskiego wyznacza się średniookresowe cele budżetowe polegające na osiągnięciu pozycji budżetu bliskiej równowagi lub nadwyżki. Te średniookresowe cele budżetowe są weryfikowane przynajmniej corocznie oraz w przypadku wprowadzenia istotnych reform strukturalnych i budżetowych, a w razie potrzeby są korygowane. Każde Państwo Członkowskie mogłoby powołać grupę ekspertów ekonomicznych, którzy doradziliby w zakresie głównych przewidywań makroekonomicznych. Średniookresowe cele budżetowe dla poszczególnych krajów wyznacza się na poziomie pozwalającym Państwom Członkowskim na opanowanie zwykłych cyklicznych wahań przy jednoczesnym utrzymaniu deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych w granicach 3 % w stosunku do wartości bazowej PKB, zapewniającym szybki postęp na drodze do zrównoważenia finansów oraz — uwzględniając powyższe — zapewniającym pole manewru w ramach budżetu, w szczególności na inwestycje publiczne.”</p>	<p>Ponieważ art. 2 A ma charakter definicji, element proceduralny [„w ramach procedury, o której mowa w art. 99 ust. 2 Traktatu”] został przeniesiony do art. 3 i 5.</p> <p>Zmieniony art. 2 A wyjaśnia, że średniookresowe cele budżetowe mogą być różne dla różnych krajów, ale muszą zmieścić się w zdefiniowanym zakresie (obowiązującym kraje w strefie euro i Państwa Członkowskie stosujące ERM-II), od -1 % PKB do równowagi lub nadwyżki.</p> <p>Zmieniony art. 2 A stwierdza, że średniookresowy cel budżetowy definiowany jest z uwzględnieniem korekty efektów cyklicznych i po potrąceniu jednorazowych i innych tymczasowych środków.</p> <p>Zmieniony art. 2 A wyjaśnia też procedurę zmiany średniookresowego celu budżetowego („przy wprowadzaniu istotnej reformy strukturalnej, a niezależnie od tego co cztery lata”). Ustala to średniookresowe cele jako parametry strukturalne, które odzwierciedlają charakterystykę strukturalną Państw Członkowskich (zwłaszcza potencjalny wzrost, bieżące zadłużenie, domyślne zobowiązania) oraz stosunkowo wolne tempo ich zmian: stąd czteroletni cykl ich zmian.</p> <p>Wniosek o powołanie grupy ekspertów jest w pełni zgodny ze sprawozdaniem Rady z dnia 20 marca 2005 r., które wzywa Państwa Członkowskie do wzmocnienia roli niezależnych instytucji budżetowych na szczeblu krajowym, jednak ich opcjonalny charakter jest bardziej odpowiedni dla deklaracji politycznej niż dla rozporządzenia.</p>
Artykuł 3 ust. 2 lit. a):	
<p>Zgodnie ze zmienionym artykułem program stabilności przedstawia również średniookresowy cel budżetowy.</p>	<p>Zmiana ta wyjaśnia procedurę ustalania średniookresowego celu budżetowego. Państwa Członkowskie przedstawiają swoje cele średniookresowe, ustalone zgodnie z zasadami art. 2 A, w swoich programach stabilności. Następnie Rada oceni, czy średniookresowy cel budżetowy został ustalony na odpowiednim poziomie, może również zwrócić się do Państwa Członkowskiego o dostosowanie swojego programu stabilności, jeśli dojdzie do wniosku, że jego cel średniookresowy nie został ustalony na odpowiednim poziomie (zob. art. 5).</p>
Artykuł 3 ust. 2:	
<p>Dodano lit. e), zgodnie z którą programy stabilności powinny zawierać następującą informację: „jeśli ma to zastosowanie, przyczyniłyby się do wymaganego ścieżki dostosowań do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego”.</p>	<p>Zgodnie z zasadą umocnienia zapobiegawczej funkcji Paktu Stabilności, wzmacnia się w ten sposób nadzór nad działaniami Państw Członkowskich zmierzającymi do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego.</p>

Zmiana	Uzasadnienie
Artykuł 4 ust. 1:	
<p>W art. 4 ust. 1 Parlament Europejski zaproponował następującą zmianę:</p> <p>„Programy stabilności zostaną przekazane do dnia 1 marca 1999 r. W późniejszym okresie aktualizacje programów będą przekazywane corocznie przez okres dwóch lat. Państwo Członkowskie, które przyjmuje jednolitą walutę w późniejszym etapie, przedstawia program stabilności w ciągu sześciu miesięcy od podjęcia przez Radę decyzji Rady o jego uczestnictwie we wspólnej walucie”.</p>	<p>Poprawka ta nie została przyjęta z następującego powodu:</p> <p>Wydajne i skuteczne wdrożenie procesu wielostronnego nadzoru budżetowego wymaga, aby programy stabilności były przedstawiane i oceniane corocznie.</p>
Artykuł 5 ust. 1:	
<p>W art. 5 ust. 1 do pierwotnego wniosku Komisji dodano trzy elementy.</p>	<p>Po pierwsze, wyjaśnia się, że aby ocenić, czy Państwa Członkowskie osiągają wystarczającą poprawę swojego salda, aby osiągnąć swoje średniookresowe cele budżetowe, jako punkt odniesienia dla działań dostosowawczych przyjmuje się 0,5 % PKB.</p> <p>Po drugie, wyjaśnia się, że odstępstwa od średniookresowego celu budżetowego lub od ścieżki dostosowań w kierunku tego celu ze względu na wprowadzanie reform strukturalnych są uwarunkowane zachowaniem odpowiedniego marginesu bezpieczeństwa względem wartości bazowej dla deficytu i założeniem spodziewanego powrotu sytuacji budżetowej do średniookresowego celu budżetowego w okresie objętym programem.</p> <p>Ponadto poprawka wyjaśnia, że pod tymi samymi warunkami reformy systemów emerytalnych wprowadzające system oparty na wielu filarach, w tym obowiązkowym drugim filarze kapitałowym będącym poza kontrolą sektora rządowego, ale przyjmującym od niego składki, są reformami uzasadniającymi odstępstwo od średniookresowych celów budżetowych lub ścieżki dostosowań w kierunku tego celu.</p>
Artykuł 5 ust. 1:	
<p>W art. 5 ust. 1 akapit pierwszy Parlament Europejski zaproponował następującą zmianę:</p> <p>„Na podstawie oceny dokonanej przez Komisję i Komitet ustanowiony zgodnie z art. 114 Traktatu Rada zbada, w ramach wielostronnego nadzoru przewidzianego w art. 99, czy nakreślona w programie ścieżka dostosowań jest wystarczająco ambitna, czy program oparty jest na realistycznych założeniach ekonomicznych oraz czy podejmowane lub proponowane działania wystarczają, by osiągnąć zamierzoną ścieżkę dostosowań prowadzącą do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego. W tym celu Komisja organizuje kontrole finansowe w Państwach Członkowskich.”</p>	<p>Poprawka ta nie została przyjęta z następującego powodu:</p> <p>Kwestii tej dotyczą zmiany w zakresie jakości danych statystycznych w kontekście procedury nadmiernego deficytu proponowane do rozporządzenia (WE) nr 3605/93 i one określają cele i treść wizyt konsultacyjnych i metodologicznych odbywanych przez Komisję Europejską (Eurostat) w Państwach Członkowskich.</p>

Zmiana	Uzasadnienie
Artykuł 5 ust. 2:	
<p>W art. 5 ust. 2 Parlament Europejski zaproponował następującą poprawkę:</p> <p>„Rada bada program stabilności, o którym mowa w ust. 1, w terminie trzech miesięcy od złożenia programu. Rada opiniuje program, opierając się na zaleceniu Komisji, po osiągnięciu opinii Komitetu ustanowionego zgodnie z art. 109c. Kiedy Rada uznaje, zgodnie z art. 103, że cele i treść programu powinny być wzmocnione, szczególnie w odniesieniu do poprawy w okresach dobrej koniunktury gospodarczej ścieżki dostosowań w kierunku średniookresowego celu budżetowego, Rada zgodnie ze swoim stanowiskiem wzywa dane Państwo C członkowskie do dokonania korekty programu.”</p>	<p>Poprawka ta nie została przyjęta z następującego powodu:</p> <p>Poprawka zgłoszona przez Parlament Europejski mogłaby być rozumiana jako sugerująca, że wezwanie Rady do wzmocnienia ścieżki dostosowań jest uzależnione od dobrej koniunktury gospodarczej. Tak jednak, rzecz jasna, nie jest. Proces rewizji celów budżetowych przewidziany w niniejszym artykule zakłada, że Państwa C członkowskie mogą być wezwane do wzmocnienia średniookresowego celu budżetowego jako takiego lub ścieżki dostosowań w tym kierunku, kiedy tylko będzie to możliwe, biorąc pod uwagę istniejące okoliczności, nie tylko zaś w okresach dobrej koniunktury gospodarczej. Tak więc konsolidacja, kiedy tylko jest wykonalna, jest nadrzędnym celem polityki, zaś konsolidacja w okresach dobrej koniunktury gospodarczej podlega temu bardziej ogólnemu wymaganii.</p>
Artykuł 6 ust. 1:	
<p>W art. 6 ust. 1 Parlament Europejski zaproponował następującą poprawkę:</p> <p>„W ramach wielostronnego nadzoru określonego w art. 99 ust. 3 Rada monitoruje wdrażanie programów stabilności na podstawie informacji przekazywanych przez uczestniczące Państwa C członkowskie oraz ocen dokonywanych przez Komisję i Komitet ustanowiony zgodnie z art. 109c, w szczególności pod kątem określenia znaczących odchyień, rzeczywistych lub spodziewanych, pozycji budżetowej od średnioterminowego celu budżetowego lub działań dostosowawczych w tym kierunku, wytyczonych w programie dla nadwyżki/deficytu sektora instytucji sektora rządowego i samorządowego oraz oczekiwanej ścieżkę kształtowania się wskaźnika zadłużenia tego sektora.”</p> <p>Podobne poprawki zaproponowane dla art. 6 ust. 2 i 3 zostały odrzucone z tych samych powodów.</p>	<p>Poprawka ta nie została przyjęta z następującego powodu:</p> <p>Sprawozdanie Rady w sprawie „Poprawy wdrażania Paktu Stabilności i Wzrostu” stwierdza w części 3.5, że należy zwiększyć nacisk na zadłużenie i równowagę. Rada stwierdziła, że należy wzmocnić ramy nadzoru nad zadłużeniem, i że nie jest konieczne wprowadzenie zmian w przepisach, aby to osiągnąć.</p>
Art. 7 ust. 2 lit. a):	
<p>Zgodnie ze zmienionym artykułem program konwergencji przedstawia również średniookresowy cel budżetowy.</p>	<p>Patrz: art. 3 ust. 2a powyżej.</p>
Artykuł 7 ust. 2:	
<p>Dodano lit. e), zgodnie z którą programy konwergencji zawierają następującą informację: „jeśli ma to zastosowanie, przyczyny odstępstwa od wymaganej ścieżki dostosowań do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego”.</p>	<p>Patrz: art. 3 ust. 2 powyżej.</p>

<i>Zmiana</i>	<i>Uzasadnienie</i>
Artykuł 9 ust. 1:	
W art. 9 ust. 1 do pierwotnego wniosku Komisji dodano trzy elementy.	<p>Po pierwsze, wyjaśnia się, że aby ocenić, czy Państwa Członkowskie osiągną wystarczającą poprawę swojego salda, aby osiągnąć swoje średniookresowe cele budżetowe, jako punkt odniesienia dla działań dostosowawczych przyjmuje się 0,5 % PKB.</p> <p>Po drugie, wyjaśnia się, że odstępstwa od średniookresowego celu budżetowego lub od ścieżki dostosowań w kierunku tego celu w związku z wprowadzaniem reform strukturalnych są warunkowane zachowaniem odpowiedniego marginesu bezpieczeństwa względem wartości bazowej dla deficytu i z założeniem spodziewanego powrotu sytuacji budżetowej do średniookresowego celu budżetowego w okresie objętym programem.</p> <p>Ponadto poprawka wyjaśnia, że pod tymi samymi warunkami reformy systemów emerytalnych wprowadzające system oparty na wielu filarach, w tym obowiązkowym drugim filarze kapitałowym będącym poza kontrolą sektora rządowego, ale przyjmującym od niego wkłady, są reformami, które pozwalają na odstępstwo od średniookresowych celów budżetowych lub ścieżki dostosowań w kierunku tego celu.</p>